

Lieta C-676/20

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2020. gada 11. decembris

Iesniedzējtiesa:

Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Aragonas Augstā tiesa,
Spānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 23. novembris

Pieteicēja:

*Asociación Estatal de Entidades de servicialidad a Domicilio
(ASADE)*

Atbildētāja:

Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Pamatlietas priekšmets

Pamatlietā tiek lūgts noskaidrot Aragonas autonomās kopienas tiesiskā regulējuma, ar kuru līgumslēdzējām iestādēm tiek ļauts slēgt nolīgumus ar privāto tiesību bezpeļņas organizācijām par sociālo pakalpojumu sniegšanu personām, neizmantojot Savienības tiesiskajā regulējumā par publisko iepirkumu paredzētās procedūras, likumību.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ar interpretāciju – LESD 267. pants – Publiskie līgumi – LESD 49. un 56. pants – Direktīva 2014/24/ES – Direktīva 2006/123/EK – Valsts tiesību akti, ar kuriem līgumslēdzējām iestādēm tiek ļauts slēgt nolīgumus ar privāto tiesību bezpeļņas organizācijām par sociālo pakalpojumu sniegšanu personām, neizmantojot Savienības tiesiskajā regulējumā par publisko iepirkumu paredzētās procedūras

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Savienības tiesībām – LESD 49. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) 76. un 77. pantu (saistībā ar 74. pantu un XIV pielikumu) – ir saderīgs valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj līgumslēdzējām iestādēm vienoties ar privāto tiesību bezpeļņas organizācijām – ne tikai brīvprātīgo apvienībām – par visu veidu sociālo pakalpojumu sniegšanu personām apmaiņā pret izdevumu atlīdzināšanu, neizmantojot Publiskā iepirkuma direktīvā [2014/24/ES] paredzētās procedūras un neatkarīgi no paredzētās vērtības, minētos mehānismus vienkārši iepriekš kvalificējot kā nelīgumiskus?
- 2) Vai ar Savienības tiesībām – LESD 49. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) 76. un 77. pantu (saistībā ar 74. pantu un XIV pielikumu) – ir saderīgs valsts tiesiskais regulējums, ar kuru – saistībā ar vispārējas nozīmes veselības aprūpes vai sociālo pakalpojumu sniegšanu – tiek atļauts atkāpties no publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma, izmantojot saskaņotas darbības metodi, ar to papildinot vai aizstājot pārvaldību ar pašu līdzekļiem, nevis tādēļ, ka šī metode būtu piemērota pienācīgai pakalpojumu sniegšanai, bet gan tālab, lai tiktu sasniegti konkrēti sociālās politikas mērķi, kas ietekmē pakalpojumu sniegšanas veidu vai kuru sasniegšana būtu jānodrošina attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam, lai tas tiktu izraudzīts, arī tad, ja paliek spēkā publiskuma, konkurences un pārskatāmības principi?
- 3) Ja tas tā ir, vai ar Savienības tiesībām – iepriekš minētajām normām, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir saderīgs tas, ka šī metode tiek piemērota vienīgi bezpeļņas organizācijām – ne tikai brīvprātīgo apvienībām, – pat ja ir ievēroti pārskatāmības un publiskuma principi?
- 4) Vai, ņemot vērā Pakalpojumu direktīvas [2006/123/EK] 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu, var uzskatīt, ka rīcības brīvības piešķiršana līgumslēdzējām iestādēm izmantot saskaņotas darbības, lai uzticētu sociālo un veselības aprūpes pakalpojumu pārvaldību bezpeļņas organizācijām, ir pielīdzināma tam, ka piekļuve šiem pakalpojumiem ir atkarīga no juridiskās formas? Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai ir spēkā tāds valsts tiesiskais regulējums kā jautājumā aplūkots, attiecībā uz kuru valsts nav paziņojusi Komisijai prasības par juridisko formu iekļaušanu atbilstoši Pakalpojumu direktīvas 15. panta 7. punktam?
- 5) Ja atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem ir apstiprinošas, vai LESD 49. un 56. pants, Publiskā iepirkuma direktīvas [2014/24/ES] 76. un 77. pants (saistībā ar 74. pantu un XIV pielikumu) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 15. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzējas

iestādes, izvēloties bezpeļņas organizācijas (ne tikai brīvprātīgo apvienības), ar kurām būtu jāvienojas par visu veidu sociālo pakalpojumu sniegšanu personām, papildus minētās direktīvas 2. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem kritērijiem kā vienu no izvēles kritērijiem var paredzēt to, ka *attiecīgā organizācija ir iedibināta pakalpojuma sniegšanas vietā vai ģeogrāfiskajā apgabalā?*

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD 49. un 56. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.): 6. un 114. apsvēruma un 76. un 77. pants (saistībā ar 74. pantu un XIV pielikumu).

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.): 15. panta 2. un 7. punkts.

Tiesas spriedums, 2012. gada 19. decembris, *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* u.c. (C-159/11, EU:C:2012:817).

Tiesas spriedums, 2013. gada 13. jūnijs, *Piepenbrock* (C-386/11, EU:C:2013:385).

Tiesas spriedums, 2014. gada 19. jūnijs, *Centro Hospitalar de Setúbal* un *SUCH* (C-574/12, EU:C:2014:2004).

Tiesas spriedums, 2014. gada 11. decembris, *Azienda sanitaria locale n. 5 "Spezzino"* u.c. (C-113/13, EU:C:2014:2440).

Tiesas spriedums, 2016. gada 28. janvāris, *CASTA* u.c. (C-50/14, EU:C:2016:56).

Atbilstošās valsts tiesību normas

Valsts tiesību normas

Ley 9/2017, de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (2017. gada 8. novembra Likums 9/2017 par publiskajiem iepirkumiem, ar ko Spānijas tiesību sistēmā transponē Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/23/ES un Direktīvu 2014/24/ES) (turpmāk tekstā – “Valsts Likums 9/2017”): preambula, 11. panta 6. punkts un 47.ª–49.ª papildu noteikums.

Autonomā reģiona tiesību normas

Ley Orgánica 5/2007, de 20 de abril, de reforma del Estatuto de Autonomía de Aragón (2007. gada 20. aprīļa Konstitūtais likums 5/2007 par Aragonas autonomijas statusa reformu): 71. panta 34. punkts, 71. panta 55. punkts un 73. pants.

Ley 11/2016, de 15 de diciembre, de acción concertada para la prestación a las personas de servicios de carácter social y sanitario (2016. gada 15. decembra Likums 11/2016 par saskaņoto darbību, lai personām sniegtu sociālos un veselības aprūpes pakalpojumus) (turpmāk tekstā – “Reģionālais likums 11/2016”): preambula, 2.–6. pants, 4.ª papildu noteikums un 2.ª nobeiguma noteikums.

Decreto 62/2017, de 11 de abril, del Gobierno de Aragón, sobre acuerdos de acción concertada de servicios sanitarios y convenios de vinculación con entidades públicas y entidades sin ánimo de lucro (Aragonas valdības 2017. gada 11. aprīļa Dekrēts 62/2017 par saskaņotas darbības nolīgumiem veselības aprūpes jomā un vienošanās dokumentiem ar valsts iestādēm un bezpeļņas organizācijām) (turpmāk tekstā – “Reģionālais dekrēts 62/2017”): 1., 3., 4., 6., 7. un 9.–13.pants, 1.^a un 2.^a papildu noteikums un vienīgais pārejas noteikums.

Orden SAN/1221/2017, de 21 de julio, por la que se establecen los precios y tarifas máximas aplicables en la prestación de servicios sanitarios con medios ajenos al Sistema de Salud de Aragón (2017. gada 21. jūlija Rīkojums SAN/1221/2017, ar ko nosaka maksimālās cenas un tarifus veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai, izmantojot līdzekļus ārpus Aragonas veselības aprūpes sistēmas) (turpmāk tekstā – “Reģionālais rīkojums SAN/1221/2017”): 2. pants.

Orden del Consejero de Sanidad por la que se aprueba el expediente relativo al acuerdo de acción concertada para la atención en dispositivos asistenciales de carácter residencial para enfermos de SIDA en la Comunidad Autónoma de Aragón, de 21 de agosto de 2017 (Veselības ministra 2017. gada 21. augusta rīkojums, ar ko apstiprina dokumentus saistībā ar vienošanos par saskaņotu darbību, lai aprūpētu AIDS slimniekus pansionāta tipa aprūpes namos Aragonas autonomajā kopienā) (turpmāk tekstā – “Reģionālais rīkojums par palīdzību AIDS slimniekiem”).

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

Tiesiskā regulējuma kopsavilkums

- 1 Atbilstoši kompetencēm, kas tai piešķirtas Spānijas Konstitūcijā sociālās palīdzības jomā un kas tai ar autonomijas statusu piešķirtas īpaši sociālā atbalsta, veselības aprūpes, sabiedrības veselības un izglītības jomās, Aragonas autonomā kopiena pieņēma Reģionālo likumu 11/2016, kas tika īstenots ar Reģionālo dekrētu 62/2017. Ar šiem tiesību aktiem būtībā tika iedibināta un reglamentēta saskaņotas darbības metode sociālo un veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai personām, paredzot, ka vienošanās par saskaņotu darbību tiek noslēgtas vienīgi ar

valsts iestādēm un privāto tiesību bezpeļņas organizācijām (tādējādi izslēdzot organizācijas ar peļņas gūšanas mērķi). Šim normatīvajam kopumam tika pievienots Reģionālais rīkojums SAN/1221/2017, kurā tika noteikti tarifi veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai ar citu līdzekļu palīdzību.

- 2 Pamatojoties uz agrāko tiesisko regulējumu, tika pieņemts Reģionālais rīkojums par palīdzību AIDS slimniekiem, kas šajā tiesvedībā ir tieši apstrīdēts.
- 3 Jānorāda, ka viss iepriekš minētais reģionālais tiesiskais regulējums tika pieņemts pirms Valsts likuma 9/2017 pieņemšanas, kurā reglamentēts publiskais iepirkums Spānijā – joma, kas ir ekskluzīvā valsts kompetencē, – un ar kuru Spānijas tiesību sistēmā ir transponēta tostarp Direktīva 2014/24.

Pamattiesvedība

- 4 2017. gada oktobrī *Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio* (Valsts Mājas aprūpes pakalpojumu iestāžu apvienība; ASADE) iesniedza iesniedzējtiesā pieteikumu par administratīvās lietas ierosināšanu attiecībā pret Reģionālo rīkojumu par palīdzību AIDS slimniekiem. Ar šo pieteikumu tā lūdza ne tikai atcelt šo rīkojumu, bet arī atcelt Reģionālo rīkojumu SAN/1221/2017 un Reģionālo dekrētu 62/2017, kā arī iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesai par Reģionālā likuma 11/2016, it īpaši tā 2. panta, un minētā Reģionālā dekrēta 62/2017 saderību ar LESD 49. pantu, Direktīvas 2014/24 77. pantu un Direktīvas 2006/123 15. panta 2. punktu.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 5 Pieteicēja ASADE apgalvo, ka ir jāvēršas Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Reģionālā likuma 11/2016 un Reģionālā dekrēta 62/2017 interpretāciju, jo reģionālais tiesiskais regulējums nevarot tikt izslēgts no [publisko] līgumu tiesiskā regulējuma piemērošanas. Tā norāda, ka reģionālajos tiesību aktos ir paredzētas [publiskajiem] pakalpojumu līgumiem līdzīgas iepirkuma procedūras, kurās tomēr var piedalīties vienīgi bezpeļņas organizācijas, un tādēļ tās ir pretrunā LESD 49. pantam un Direktīvas 2006/123 15. pantam. Tā uzskata, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru (spriedumi *Centro Hospitalar de Setúbal* un *SUCH* (C-574/12) un *CASTA* u.c. (C-50/14)) brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumu, ierobežojot piekļuvi konkrētām darbībām tādējādi, ka tā tiek pieļauta tikai tirgus dalībniekiem ar īpašu juridisko formu, piemēram, bezpeļņas organizācijām, var piemērot vienīgi tad, ja pastāv konkrēti izņēmuma apstākļi, kas saistīti ar solidaritātes un budžeta efektivitātes principiem. Tā uzskata, ka Tiesas judikatūrā esot atzīta vienīgi iespēja piešķirt tiešos līgumus brīvprātīgo apvienībām, bet apstrīdētais reģionālais tiesiskais regulējums šo izņēmumu piemēro ne tikai minētajām apvienībām, bet arī bezpeļņas organizācijām, kā rezultātā tiek paplašinātas ierobežojumu iespējas. Tā uzskata, ka apstrīdētais reģionālais tiesiskais regulējums padara par neiedarbīgu budžeta efektivitātes iemeslu, jo Reģionālajā rīkojumā SAN/1221/2017 ir paredzēti vienādi pakalpojumu tarifi gan bezpeļņas organizācijām, gan organizācijām ar peļņas

gūšanas mērķi, ar kurām ir noslēgti līgumi, piemērojot publiskā iepirkuma tiesisko regulējumu, un minētie tarifi ir piemērojami visiem gadījumiem, kad pakalpojumi tiek sniegti ar citu līdzekļu palīdzību, nenošķirot starp saskaņoto darbību un netiešo pārvaldību.

- 6 *Consejería de Sanidad* (Veselības reģionālā ministrija) apgalvo, ka saskaņā ar LESD 14. un 106. pantu, Līgumam pievienoto 26. protokolu un Direktīvas 2014/24 114. apsvērumu autonomās kopienas, tostarp Aragonas autonomā kopiena, šajā jomā ir pieņēmušas tiesību aktus, pamatojoties uz to pilnvarām organizēt vispārējas nozīmes sociālos pakalpojumus, un ir izvēlējušās ieviest dažādas šāda pakalpojumu veida pārvaldības formas, ļaujot uzņēmumiem piekļūt minēto pakalpojumu pārvaldībai, izmantojot netiešās pārvaldības formu. Līdz ar to nevar secināt, ka no šāda veida pakalpojumu pārvaldības tiktu izslēgti subjekti, kas nav bezpeļņas organizācijas. Tā norāda, ka trešais vispārējas nozīmes pakalpojumu pārvaldības veids ir ticis izveidots nevis ar Reģionālo likumu 11/2016, bet gan ar Direktīvu 2014/24, un ka Aragonas autonomā kopiena šo iespēju ir transponējusi valsts tiesību sistēmā. Ar saskaņotās darbības tiesisko regulējumu netiek pārkāpts [publisko] līgumu tiesiskais regulējums, jo tie ir dažādi līdzekļi, ņemot vērā to, ka saskaņotā darbība nav līgums. Veselības reģionālā ministrija norāda, ka nav pārkāpta nedz brīvība veikt uzņēmējdarbību, nedz pakalpojumu sniegšanas brīvība, uzskatot, ka tas, ka saskaņotās darbības īstenošana veselības aprūpes jomā, it īpaši attiecībā uz AIDS slimnieku aprūpes mehānismu aprūpes namos, attiecas vienīgi uz bezpeļņas organizācijām, atbilst Savienības tiesībām. Tā uzskata, ka šāda atruna ir pietiekami pamatota ar Savienības tiesību universāluma un solidaritātes principiem, kā arī ar ekonomiskās efektivitātes un piemērotības apsvērumiem, kas ļaujot šo vispārējas nozīmes pakalpojumu ekonomiskā līdzsvara apstākļos sniegt vienībām, kas izveidotas galvenokārt tam, lai kalpotu vispārējām interesēm, atbilstoši Savienības judikatūrai.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

Juridiskie problēmjaudājumi

- 7 Iesniedzējtiesa iesākumā norāda, ka, ņemot vērā tādus Tiesas nolēmumus kā spriedumi lietās *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* (C-159/11) un *Piepenbrock* (C-386/11), atlīdzības līguma jēdziens ietver arī līgumus, par kuriem nolīgta atlīdzība ir ierobežota vienīgi ar to izmaksu atlīdzināšanu, kas radušies, sniedzot pakalpojumu, kas ir līguma priekšmets. Vai, kā Tiesa norāda spriedumos *CASTA u.c.* (C-50/14) un *Azienda sanitaria locale n. 5 "Spezzino" u.c.* (C-113/13), līgums nevar tikt izslēgts no publiskā līguma jēdziena tikai tādēļ, ka tajā paredzētā atlīdzība sedz vienīgi izdevumus, kas radušies, sniedzot pakalpojumu, vai tādēļ, ka tas ir noslēgts ar bezpeļņas organizāciju. Iesniedzējtiesa atgādina, ka spriedumā *CASTA u.c.* (C-50/14) Tiesa nosprieda, ka pakalpojuma tieša piešķiršana brīvprātīgo apvienībai bez izsludināšanas atbilst Savienības tiesībām, ciktāl lēmums atbilst budžeta efektivitātes kritērijam un

ciktāl minētā piešķiršana ir vērsta uz sociālā mērķa un solidaritātes mērķu sasniegšanu.

- 8 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka, lai gan Direktīvas 2014/24 114. apsvēruma, kā arī 76. un 77. pants ir balstīti uz vispārīgu noteikumu par iepirkuma tiesiskā regulējuma ievērošanu, dalībvalstīm ir atstāta plaša rīcības brīvība, lai tās pašas sniegtu vispārējas nozīmes veselības aprūpes un sociālos pakalpojumus vai organizētu šo pakalpojumu sniegšanas veidu, atļaujot privileģētos tiesību līgumus (77. pants), kā arī tiešo piešķiršanu, kā tas izriet no 114. apsvēruma beigu daļas, kurā ir sniegti darbības veikšanas vai organizēšanas piemēri, kas nav balstīti uz līgumiem.
- 9 Iesniedzējtiesa no tā secina, ka ar Direktīvu 2014/24 dalībvalstīm ir piešķirta brīvība pašām sniegt šādus pakalpojumus, nepiešķirot līguma slēgšanas tiesības, tomēr ar plašiem noteikumiem, proti, nediskriminējot starp subjektiem, kas darbojas tirgū, un subjektiem, kas nedarbojas tirgū, vai starp organizācijām ar peļņas gūšanas mērķi un bezpeļņas organizācijām, un ka vienīgi Tiesas judikatūrā ir atzīta iespēja noteiktus pakalpojumu veidus piešķirt tieši un bez izsludināšanas brīvprātīgo apvienībām, ja šādu lēmumu pamato budžeta efektivitātes iemesli un ja tas ir vērsts uz solidaritātes un sociālā mērķa sasniegšanu.
- 10 Attiecībā uz apstrīdēto Reģionālo likumu 11/2016 iesniedzējtiesa norāda, ka tajā saskaņotā darbība kopā ar tiešo pārvaldību ar pašu līdzekļiem un netiešo pārvaldību, izmantojot līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ir uzskatāma par vienu no iespējām sociālo un veselības aprūpes pakalpojumu pārvaldīšanai (2. pants). Valsts pārvaldes iestādes var sniegt šādus pakalpojumus, izmantojot vienu no trīs iespējām. Saskaņotā darbība ir definēta kā ārpuslīgumisks organizatoriskais instruments (3. pants) un tā ir paredzēta kā papildu iespēja, kas pakārtota tiešai pārvaldībai ar pašu līdzekļiem attiecībā uz pakalpojumiem, kas ir jāsniedz tieši valsts pārvaldes iestādēm (4.^a papildu noteikums).
- 11 Iesniedzējtiesa uzskata, ka no iepriekš minēto tiesību normu un Reģionālā likuma 11/2016 5. panta 2. un 4. punkta kopīgas interpretācijas izriet, ka to, vai valsts pārvaldes iestāde pakārtoti tiešai pārvaldībai ar pašu līdzekļiem izmanto saskaņoto darbību, nosaka nevis sniedzamo pakalpojumu specifika vai īpašais raksturs (likums ļauj secināt, ka šāda pakalpojumu veida pienācīgai sniegšanai ir piemērota jebkura no trīs iespējām), bet gan drīzāk mērķis, kas tiek sasniegts ar šādu izmantošanu, ko pamato iestāde, kurai šis pakalpojums ir jāsniedz. Ir jāņem vērā, ka minētā likuma 5. panta 2. punktā, definējot šīs metodes piemērošanas gadījumus, ir paredzētas trīs atsevišķas situācijas, tādējādi tās izmantošanai nav obligāti jābūt pamatotai ar *“šāda pārvaldības veida atbilstību konkrēta pakalpojuma saturam”*.
- 12 Iesniedzējtiesa interpretē, ka saskaņotas darbības mērķis nav tik daudz noteikta vispārējas nozīmes pakalpojuma atbilstoša sniegšana, jo attiecīgajā tiesiskajā regulējumā atšķirībā no Savienības publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma nav noteikti konkrēti pakalpojumi, ņemot vērā, ka minēto atbilstību varētu sasniegt arī,

izmantojot līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, bet gan tas, ka pakalpojumu sniedz bezpeļņas organizācija, kurai piemīt konkrētas iezīmes. Līdz ar to saskaņotas darbības izmantošanu nosaka nevis pakalpojuma sniegšana, bet gan organizācijas, kurai tas ir jāsniedz, profils. Ņemot vērā Reģionālā likuma 11/2016 5. panta 4. punktu, šķiet, ka šī metode ir uzskatāma par sociālās politikas instrumentu, kuru īsteno bezpeļņas organizācijas (vispārīgi) un valsts pārvaldes iestādes izraudzītas organizācijas (konkrēti).

- 13 Tomēr no iepriekš minētā izriet, ka tiek pieņemts, ka ikviena bezpeļņas organizācija – tās statusa dēļ vien – ir budžeta un finansiāli efektīva, ko nekādi nevar secināt nedz no Savienības tiesiskā regulējuma, nedz no izņēmuma gadījuma, kurā Tiesa atzina, ka ir iespējams nepiemērot līguma slēgšanas metodi un konkrētiem pakalpojumiem piemērot tiešas piešķiršanas metodi bez izsludināšanas, kas tiek atzīts vienīgi attiecībā uz brīvprātīgo apvienībām. Jāpiebilst, ka netieša pārvaldība (izmantojot līgumu slēgšanu) un saskaņotā darbība, no ekonomiskā viedokļa raugoties, šķiet vienlīdz iedarbīgas, jo Reģionālais rīkojums SAN/1221/2017 ir vienādi piemērojams abos gadījumos.
- 14 Visbeidzot, saskaņotā darbība ekskluzīvi un izslēdzoši ir piemērojama vienīgi bezpeļņas organizācijām vispārējas nozīmes veselības aprūpes vai sociālo pakalpojumu sniegšanai. Šī darbība tiek uzskatīta par pakārtotu tiešai šo pakalpojumu sniegšanai ar pašu līdzekļiem, ko veic iestādes, atsaucoties nevis uz minēto pakalpojumu atbilstošu sniegšanu (proti, lai pilnībā apmierinātu pilsoņu vajadzības), bet gan atsaucoties uz valsts pārvaldes iestāžu konkrētu sociālās politikas mērķu izpildi katrā konkrētajā gadījumā. Bezpeļņas organizācijas kļūst par šādas politikas un šādu mērķu īstenošanas pārstāvjiem.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas nepieciešamības pamatojums

- 15 Iesniedzējtiesa norāda, ka pieteikuma priekšmets ir Reģionālais rīkojums par palīdzību AIDS slimniekiem. Saskaņoto darbību ar bezpeļņas organizācijām īsumā, nepastāvot labākam pamatojumam, attaisno valsts pārvaldes iestādes, kura nodrošina šo vispārējas nozīmes sabiedrisko pakalpojumu, pašu līdzekļu nepieejamība, neiespējamība paplašināt šai iestādei pieejamos personāla un materiālos resursus un nepieciešamība saglabāt palīdzības pakalpojumu nepārtrauktību AIDS slimniekiem Aragonā.
- 16 Apstrīdētā administratīvā akta spēkā esamība ir atkarīga no piemērojamā tiesiskā regulējuma atbilstības Savienības tiesībām, un tas pamato šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanu. Ir acīmredzami, ka gadījumā, ja Reģionālajā likumā 11/2016 paredzētā normatīvā iespēja izmantot saskaņoto darbību kā pārvaldības metodi, kas ir pakārtota konkrētu vispārējas nozīmes pakalpojumu tiešai pārvaldībai, nebūtu saderīga ar Savienības tiesībām, jo ar to tostarp tiktu pārkāpts brīvības veikt uzņēmējdarbību princips, būtu grūti iedomāties, ka ar šīm tiesībām būtu saderīgs apstrīdētais administratīvais akts, līdz ar to nav jālemj par minētā tiesību akta atbilstību piemērojamajam tiesiskajam regulējumam.